

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1997 ΕΤΟΣ ΜΖ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 888 - ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ. - Τ.Κ. 106 82 ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ω ΚΑΙΡΟΙ... Ω ΗΘΗ!..

Μέ πλήρη συναίσθησι τῶν εὐθυνῶν μας καί μέ γνώμονα τό συμφέρον τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος προβαίνομεν εἰς τήν ἑκτακτον αὐτήν ἔκδοσιν τῆς «**ΦΩΝΗΣ**». Σκοπός τῆς εἶναι νά ἐνημερώσῃ ἀντικειμενικῶς τοὺς πολυπληθεῖς ἀναγνώστες τῆς ἐπὶ θεμάτων σοβαροτάτων, πού ἄπτονται ὄχι μόνο αὐτῆς τῆς πίστεώς μας, ἀλλά καί τῆς ἰδίας ὑπάρξεως τοῦ Ἀγῶνος μας, ὅστις δάλλεται περισσότερο ἀπό τοὺς ἐσωτερικοὺς τοῦ ἐχθροῦς, παρά ἀπό τοὺς ἐξωτερικοὺς.

Δύο ἐπιστολαί τοῦ Σεβ/τάτου Δωδεκανήσου κ. Καλλινίκου πού ἦλθαν εἰς χεῖρας μας εἶναι λίαν ἀποκαλυπτικαί κι ἐκφράζουν μέ τόν πιό κατηγορηματικό τρόπο τήν φασιστική νοοτροπία μιᾶς χρεωκοπημένης πνευματικά «Ἐκκλησίας» (Σατωδριάνδου - Ἀρχιεπ. Χρυσοστόμου) ἡ ὁποία ἀπό τόν Ἰούνιο τοῦ 1995 ἔχει στήσῃ μία διομηχανία «καθαιρέσεων», «ἀφορισμῶν» κι «ἀναθεμάτων» μέ σκοπό νά ἐξοντώσῃ τοὺς ἀντιπάλους τῆς, (οἱ ὅποιοι βεβαίως δέν εἶναι καί αὐτοὶ ἄμοιροι εὐθυνῶν), καί νά προωθήσῃ τά δικά τῆς ἄνομα καί ἰδιοτελεῖ συμφέροντα, φθάνοντας στό σημεῖον πότε νά κουκουλώνῃ τά ἐγκλήματα τῶν στελεχῶν τῆς καί πότε ν' ἀπειλεῖ μέ «διώξεις» τίς ἐξεγηγεργμένες συνειδήσεις τῶν ἰδίων μελῶν τῆς.

Δημοσιεύομεν στήν συνέχεια τίς ἐπιστολές τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἐκφράζοντες πρὸς αὐτόν τά συγχαρητήριά μας καί τήν πεποίθησί μας ὅτι θά ἐντείνει τίς προσπάθειές του πρὸς ὄφελος καί μόνον τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος.

Ἐν Καλύμνῳ τῇ 10ῇ Σεπτεμβρίου 1997 (Ο.Ε.)

**ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 31, 104 31 ΑΘΗΝΑΣ**

Ἅγιοι ἄδελφοί,

Ἡ σημερινή ἀθλία κατάστασις τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. κατακερματισθείσης διὰ πολλῶν σχισμάτων εἰς ὁμοόρους Συνόδους, ἔχει ὡς αἰτίαν ἡμᾶς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ οὐχὶ τὸν λαόν τοῦ Θεοῦ, ὡς λέγει ἡ λαϊκὴ παροιμία: «τό ψάρι βρωμάει ἀπὸ τὸ κεφάλι».

Τὴν ἀθλιότητα ταύτην κάθε εὐσεβὴς τὴν ἀπωθεῖ, δὲν τὴν ἀποδέχεται καὶ τοῦτο εἶναι μία αἰτία ἐκ τῆς ὁποίας δὲν καρποφορεῖ ὅσον θὰ ἔπρεπε ὁ ἀγὼν τῶν Γ.Ο.Χ. παρὰ τὸ «ξεπούλημα» τῶν ὁσίων καὶ ἱερῶν τῆς Πίστεώς μας εἰς τοὺς αἰρετικούς ὑπὸ τῶν νεοσημερολογιτῶν «Πατριαρχῶν» καὶ «Ἀρχιερέων». Οὕτω οἱ εὐσεβεῖς νεοημ/ται ἀρνοῦνται νὰ κάμουν ἐν βῆμα ἐμπρός, νὰ φύγουν δηλ. ἀπ' αὐτούς, παρ' ὅλον τὸν κραυγαλέον κίνδυνον νὰ συναπωλεσθοῦν μετὰ τοιούτων ἀρχηγῶν καὶ «Ποιμένων». Βεβαίως θὰ μοῦ εἰπῆτε ὅτι δὲν ἔχουν τὴν ἰδίαν βαρύτητα ἡ αἵρεσις τῶν νεοσημερολογιτῶν μέ τὰ σχίσματα τῶν Γ.Ο.Χ. ὡς ἀμαρτήματα («δυοῖν κακοῖν τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον») ὅμως καὶ τὰ δύο κόλασιν ἔχουν· ἀλλὰ δὲν εἶναι τὸ αὐτό· διότι ἄλλον ἢ στέρησις τοῦ φωτός καὶ ἄλλον ἢ καῦσις εἰς τὴν πυράν. Παρὰ τὴν τραγικὴν κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὡς περιεγράψαμεν ἀνωτέρω, δὲν παύει κατὰ τὸ ἀφευδὲς στόμα Του, ὁ Χριστὸς νὰ ἔχη πάντοτε τὸ μικρόν Του ποιμνιον μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων. Διὰ τοῦτο, ἅς φροντίσουν νὰ εὐρίσκωνται ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ μικροῦ ποιμνίου τῶν ὀλίγων πιστῶν. Βεβαίως οἱ Νεοσημερολογίται θὰ συμφωνήσουν εἰς αὐτό ἀλλὰ θὰ μείνουν καθηλωμένοι εἰς τὰ ἴδια ἐν ἀναμονῇ, περιμένοντες τὴν χεῖρα ἣτις θὰ τοὺς ἐλκύσῃ εἰς σωτηρία. Ἡ χεῖρ, ὅμως αὕτη τοῦ Θεοῦ, δὲν ἔρχεται βιαία καὶ καταναγκαστικὴ ἀλλὰ ἀπαλή, ἡρεμῇ, ἱκευτικῇ. «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθει» καὶ «ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω» (Ἀποκ. γ', 20).

Ὁ κάθε Ἐπίσκοπος καλεῖται νὰ αγωνισθῇ διὰ νὰ ἐκλείψῃ αὕτη ἡ ἀθλιότης τῆς διαιρέσεως. Ὁ ἀνθρώπινος ἐγωϊσμός ὅμως καὶ ἡ ἀφοβία τοῦ Θεοῦ εἶναι τὰ μεγαλύτερα ἐμπόδια εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτόν. Διὰ τοῦτο, εἰς τὰς παλαιὰς ἐποχάς οὐδεὶς ἐγένετο Ἐπίσκοπος ἐὰν μὴ πρωτίστως δὲν εἶχε συντρίψει τὸν ἐγωϊσμόν αὐτοῦ, εἰς τὴν ὑπακοήν Γέροντος ἐν Μοναστηρίῳ. Δὲν θὰ ἀναλύσωμεν τώρα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς ἀφοβίας τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς Ἐπισκόπους διότι ταῦτα ὁμιλοῦν ἀπὸ μόνα των.

Ἀντὶ τοῦ π. Παύλου Στρατηγέα καλούμεθα ἡμεῖς καὶ ὁ π. Γρηγόριος ἐξ Ἀμερικῆς εἰς ἀπολογία, διότι εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τῆς «Ἀποστολικῆς Φωνῆς», ἐγράψαμεν διὰ τὸν νέον σκανδαλισμὸν τῆς συμπροσευχῆς του, καὶ διὰ τοίους λόγους δὲν τὸν θεωροῦμεν ἄξιον τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος, φοβούμενοι νὰ μὴ πράξῃ ὅτι καὶ ὁ πρόην Ἐπίσκοπος Ἀμερικῆς Παῖσιος, ὁ ὁποῖος συμφώνως μέ τὸν «ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ», θὰ ὑπαχθῇ, ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κ. Βαρθολομαίου.

Ἅγιοι ἀδελφοί, κατηγορούμεθα διότι δέν ἐνημερώσαμεν δῆθεν τήν Ἱ. Σύνοδον, καθ' ἣν στιγμήν εἶναι γινώσται ἅπαντες οὐ μόνον ὑμεῖς ἀλλά καί πάμπολλοι κληρικοί καί λαϊκοί, τῶν πράξεών του', καθ' ὅτι κυκλοφοροῦν φυλλάδια καί περιφέρονται φωτογραφίαι τοῦ π. Παύλου ποιοῦντα ἁγιασμούς καί συμπροσευχομένου μετά νεοημερολογιτῶν - οἰκουμενιστῶν κληρικῶν καί γεγόναμεν ὄνειδος τοῖς πᾶσι!! Εἰς πᾶσαν τήν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων αὐτοῦ, ἔσχατος πάντων, τά ἔμαθον ἐγώ, καί κατηγοροῦμαι διότι ἔκαμα μικράν νύξιν τοῦ θέματος εἰς τό περιοδικόν μας ὅτι τάχα τόν ἐδυσφήμισα'!! Ποῖος δυσφημεῖ ποῖον; Ὁ ἱερός ἡμῶν ἀγών διασύρεται καί κατηγοροῦμαι διότι ἀνεφέρθην εἰς τάς ΔΗΜΟΣΙΩΣ γενομένας πράξεις του!!!

Κατεσκανδαλίσθη, τό ποίμνιον ἡμῶν, οἱ καλοπροαίρετοι νεοημερολογίται ἐμποδίζονται νά κάμουν τήν σωτήριον βῆμα καί ἡ Ἱ. Σύνοδος παρακολουθεῖ ἀδρανής", σπεύδει δέ νά ... συμμορφώσῃ ὅσους ἐνοχλοῦνται ἀπό τό καταστροφικόν ἔργον τοῦ π. Παύλου Στρατηγέα, μᾶλλον δέ καταστρατηγέα ἀληθῶς τῶν ἱ. κανόνων.

Ἐάν βεβαίως εἴχομεν πληροφορίας τινάς διὰ τάς κατ' ἰδίαν γενομένας παρεκτροπάς κάποιου, τότε θά ὠφείλαμε νά προσφύγωμεν εἰς τήν Ἱ. Σύνοδον διὰ τήν διεξαγωγήν ἀνακρίσεων καί διαλεύκανσιν τῆς ὑποθέσεως. Ἐδῶ, ὅμως πρόκειται διὰ δημοσιεύματα καί φωτογραφίας τοῦ π. Παύλου, εἰς τόν «Ἐθνικόν Κήρυκα» τῆς Ν. Ὑόρκης, τηλεοπτικές δηλώσεις καί ἐν γένει δημοσίας ἐνεργείας του, ἐνώπιον τῶν ὁμογενῶν τῆς Ἀμερικής. Ἐπραξα τό καθήκον μου ὡς Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος καί καλοῦμαι εἰς ἀπολογία· Ἐνῶ συμφώνως μέ τούς Ἀγ. Πατέρας: «Τά γάρ δημοσίως γεγόμενα δημοσίως καί ἐλέγχονται» κατὰ τόν Ἀγ. Ἱ. Χρυσόστομον καί ὁ Ἀπ. Παῦλος λέγει: «... ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγχον ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πᾶσι εὐσεβείᾳ καί διδαχῇ». (Β' Τιμ. δ, 2) καί «Τούς ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγε ἐν πᾶσι εὐσεβείᾳ καί διδαχῇ» (Α' Τιμοθ. ε', 20). Τοῦτο ἐρμηνεύων ὁ Ἀγ. Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης λέγει: «Ἄλλ' ἤθελεν εἰπῆ τινάς τί λοιπόν; Καί δέν προξενεῖ σκάνδαλον εἰς τούς ἄλλους τό νά ἐλέγχῃ ὁ Ἐπίσκοπος τόν ἁμαρτάνοντα ἔμπροσθεν εἰς αὐτούς; Καί ἀποκρινόμεθα ὅτι τό ἐναντίον μᾶλλον ἀκολουθεῖ ἥγουν περισσότερον σκανδαλίζει τούς ἀνθρώπους τό νά εἶναι φανερός ὁ ἁμαρτάνων καί νά μή ἐλέγχεται φανερά, παρά τό νά ἐλέγχεται». (Ἑρμηνεία εἰς τάς ΙΔ' ἐπιστολάς τοῦ Ἀπ. Παύλου τόμος Γ', σελ. 251).

Ἅγιοι ἀδελφοί, τό ὅλον κείμενον τῆς Ἐπιστολῆς ΦΑΞ (5.9.1997) τῆς Ἱ. Συνόδου πρός ἡμᾶς ἀποτελεῖ α) σκάνδαλον διὰ τόν ἀγῶνα τῶν Γ.Ο.Χ., διότι ἐπιχερεῖ νά φιμώσῃ τάς συνειδήσεις τῶν πιστῶν ὅταν ὁμιλοῦν διὰ θέματα πίστεως, β) κατάχρησις ἐξουσίας καί γ) τό παπεινότερον εἶναι ὅτι ἐπικαλεῖται τούς Ἱ. Κανόνας τούς ὁποίους ὁ πρῶτος τῇ τάξει δηλαδή ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δέν ἐφαρμόζει καί ἐξηγοῦμαι:

Ὅταν ὑπῆρξε διαφωνία διὰ τό θέμα τοῦ Εὐθυμίου, τό ὁποῖον εἶχεν διχάσει τούς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱ. Συνόδου εἰς ὑποστηρικτάς του καί μή, κατὰ τήν ὥραν τῆς αἰχμῆς τοῦ προβλήματος ὁ Ἀγ. Πενταπόλειος διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὅτι ἐδέχθη τήν ἐπιστροφὴν τῶν Παϊσίου - Βικεντίου κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων νά τοὺς δεχθῇ δίχως ὅμως ἐκεῖνος νά ἔχῃ ἐρωτηθεῖ, (φυσικά οὔτε ἐγώ πολὺ περισσότερον ἐρωτῶμαι παρά μόνον εἰς καθαιρέσεις κληρικῶν!). Τότε ἐζήτησεν τήν ἐπανεξέτασιν τοῦ θέματος τῆς εἰσδοχῆς

των, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. ἐκ τῆς Ἱ. Συνόδου. Ὅμως οἱ Παῖσιος - Βικέντιος ἀντέδρασαν ἀμέσως, ἐνῶ ὑπῆρχεν ἡ ὑπόθεσις Εὐθυμίου «στὴν κόψη τοῦ ξυραφιοῦ» ἐπιωφελοῦμενοι οἱ περὶ τὸν Εὐθύμιον τὴν δυσἀρέσκειαν τῶν Παΐσιου - Βικεντίου συνέταξαν τὴν γνωστὴν ἀποκήρυξιν τοῦ 1995 καὶ διεσπᾶσθη ἡ Σύνοδος.

Ἐφαρμόσατε, τότε ὅταν τοὺς εἶχατε ἀποδεχθῇ τὸν ΛΔ' Ἀποστολικὸν κανόνα; («Τοὺς Ἐπισκόπους ἐκάστου ἔθνους εἰδέναι χρὴ τὸν αὐτοῖς πρῶτον, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτόν ὡς κεφαλὴν καὶ μηδὲν τι πράττειν περιττόν ἄνευ τῆς ἐκείνου γνώμης· μόνα δὲ πράττειν ἕκαστον ὅσα τῇ αὐτοῦ παροικία ἐπιβάλλει καὶ ταῖς ὑπ' αὐτοῦ χώραις. Ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνος ἄνευ τῆς τῶν πάντων γνώμης ποιεῖτω τι. Οὕτω γὰρ ὁμόνοια ἔσται, καὶ δοξασθῇσεται ὁ Θεός, διὰ Κυρίου ἐν Ἁγ. Πνεύματι, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα»).

Καὶ ἄλλα παρόμοια τὰ ὅποια κατὰ καιροὺς σὰς εἶπον ἄναφορικῶς δι' αὐτὰ ὅτι εἶναι ὁ κύριος λόγος τῆς μὴ προσελεύσεως μου εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱ.Σ. Δέν προσέρχομαι ὑπὸ ταισὺν συνθήκας, διότι θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου συνυπεύθυνον.

Ἐρωτῶμεν πάλιν, τὸν Μακαριώτατον ἡ πράξις τοῦ Στρατηγέα εἶναι συμπροσευχή, ἥ δὲν εἶναι; Καὶ ἐάν εἶναι διατὶ ἰσχυρίζεται τηλεφωνικῶς καὶ ἐπιμόνως εἰς ἐμέ ὅτι δέν εἶναι; (Ἐξ οὗ καὶ ὁ χαρακτηρισμός μου ὅτι «τόν καλύπτει σκανδαλωδῶς», εἰς τὸ σχόλιον τοῦ περιοδικοῦ), ἀλλὰ καὶ ἡ σύνταξις ἀπὸ τὸν ἴδιον τῆς ἐπιστολῆς - ΦΑΞ (5.9.1997), ἀποτελεῖ νέο σκάνδαλον ὡς ἀνωτέρω τὴν ἐχαρακτήρισamen. Δέν ἀποτελεῖ θέμα ἱεροκανονικόν, περὶ τὴν πίστιν ὁ ἰσχυρισμός του, ὅτι δέν εἶναι συμπροσευχή; Ἐάν ἀπαιτεῖτε ἀπὸ ἐμέ (καὶ ὁρθῶς) ὑπακοὴν εἰς τοὺς Ἱ. Κανόνας, θά πρέπει πρωτίστως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος νὰ τοὺς ἐφαρμόζη. Ἐνθυμηθεῖτε ἐπὶ τῆς ἐποχῆς Ἀρχ/που Αὐξεντίου, ὡς Ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης τότε ἐξαπέλυεν ἐγκυκλίους καὶ ἀπεῖχεν ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱ. Συνόδου διότι ἐζήτει κάθαρσιν. Τώρα ὡς Ἀρχιεπίσκοπος αὐτὴν τὴν κάθαρσιν ἐπιδιώκει προσπαθῶν νὰ φιμώσῃ τὰς συνειδήσεις τῶν Ὁρθοδόξων. Ἀλλὰ τότε, οὔτε καθρέθῃ ὑπὸ τοῦ Αὐξεντίου, παρὰ τὰ ὅσα προσβλητικὰ τοῦ ἔγραφε, ἐπειδὴ δέν μετείχε τῆς τότε Ἱ. Συνόδου. Μήπως θέλει νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τοῦ Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος καθαιρεῖ καὶ ἀφορίζει ὅποιον διαμαρτύρεται καὶ ὁμιλεῖ ὑπὲρ τῆς πίστεώς του;

Ἀπειλαὶ καὶ ἐγνωστικαὶ ἀντιπαραθέσεις φρονοῦμεν ὅτι δέν ὁδηγοῦν εἰς εἰρήνευσιν, ἀλλ' εἰς νέα προβλήματα τὰ ὅποια θά ὁδηγήσουν εἰς ἀδιέξοδον.

Ἐν τέλει τί θά ἠθέλατε; Νὰ συμπροσεύχεται ὁ π. Παῦλος Στρατηγέας μετὰ αἵρετικῶν καὶ οὐδεὶς νὰ τὸν ἐμποδίζῃ; Μήπως θέλετε νὰ τὸν ἐπισκοποιήσῃτε καὶ δι' αὐτό ζητεῖτε νὰ μέ ἀπομακρύνῃτε τῆς Ἱ. Συνόδου εὐρίσκοντες ἀφορμὴν τὴν μὴ προσέλευσίν μου¹⁰; Ὁ ὑποτακτικὸς τοῦ Στρατηγέα καὶ Διάκονος του, σπουδάζει εἰς τὴν «θεολογικὴν» σχολὴν τὴν ἰδουθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἱ. Κουκούζη, προσφάτως δὲ ἀπεκαλύφθη ὁμοφυλοφιλικὸν ἐπεισόδιον μεταξύ φοιτητῶν τῆς σχολῆς -βλ. ἐφη. «ΕΠΕΝΔΙΤΗΣ» 23.8.97, σελ. 9). Τί εἶδους θεολογίαν θά διδάξῃ αὐτοῖς εἰς τὸν πιστὸν λαόν τῶν Γ.Ο.Χ.¹¹; Θά ὁδηγοῦμεθα ἀπὸ ἀποτυχίαν εἰς ἀποτυχίαν. Ἐγινε καμμία σύστασις ἀπὸ μέρους σας εἰς τὸν π. Παῦλον;

Λυπούμεθα τὸ ὅλον ὕφος τῆς ἐπιστολῆς ΦΑΞ (5.9.1997) μᾶς ἀναγκάζει νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν ἀνάλογον γραφὴν καὶ ὕφος, τὰ ὅποια ὑπὸ ἄλλας συνθήκας δέν θά ἦτο τὰ ἀρμόζοντα.

ντα. "Άγιοι αδελφοί, γράφων ὁ καθείς τήν ἱστορίαν του ἄς σταθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαιοκρίτου Χριστοῦ καί πράξῃ κατὰ συνείδησιν γνωρίζων ὅτι οὔτε τήν προκειμένην κατηγορίαν, οὔτε τινά τιμωρίαν διότι δέν προσέρχομαι εἰς τάς συνάξεις τῆς Ἱ. Συνόδου ἀποδέχομαι, διότι συμφώνως πρὸς τό Ἱ. Πηράλιον «οἱ τοῖς κανόσι ἐναντιούμενοι, πραγματικοί τύποι, ἄκυροι, εἰσὶ»¹² (βλ. προλεγόμενα περὶ Ἱ. Κανόνων).

Ὁ ὑμέτερος ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† Ο ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΚΑΛΜΙΝΙΚΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. α) Διότι εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ Θεός μισεῖ τοὺς αἰρετικούς κατὰ τὸν Ἀπ. Παῦλον: «Εἴ τις εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω» (Γαλ. α'. 9).

β) «Ὡς περ δέ τῃ καλῇ ποιμένι τό μή ἀκολουθοῦν πρόβατον λύκοις ἐγκτεται εἰς διαφθοράν, οὕτως τῷ πονηρῷ ποιμένι τό ἀκολουθοῦν πρόδηλον ἔχει τὸν θάνατον ὅτι κατατρώζετε αὐτῷ. Διό φευκτέον ἀπὸ τῶν φθοροποιῶν ποιμένων». (Διαταγαὶ Ἀποστόλων βιβλ. Β'. σελ. 25)

2. Τό ὅτι θά εἶναι ὀλίγοι οἱ πιστοὶ φαίνεται ἐκ τῶν Λόγων τοῦ Κυρίου: «πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὐρήσῃ τήν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;» (Λουκ. ιθ' 8).

3. Μάλιστα δέ, **ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΩΣ** καί μέ **ΣΥΝΟΠΤΙΚΑΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ!!** Διότι, ἀφ' ἐνός μὲν μέ ἀπειλεῖτε διὰ τῶν συνεπειῶν τοῦ ΚΖ' Κανόνος τῆς ἐν Καρθαγένη ἐνὼ ταυτοχρόνως ὑμεῖς αὐτοὶ τὸν παραβιάζετε κατάφορα καλοῦντες με νά παρουσιασθῶ ἐνώπιόν σας διὰ νά μέ δικάσῃτε (!) ἐντὸς ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἐπιστολῆς σας ΦΑΞ, (ἐλήφθη τὴν 6-9-1997 καί μέ δικάζετε εἰς τὰς 19-9-1997Ο.Ε.) ἐνῷ ρητῶς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου κανόνος διορία ἐνός μηνός (βλ. καί ΟΔ' τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων) ἀφ' ἐτέρου δέ, τό πρόσωπον τοῦ καταγγελλόντός με (!) δέν εἶναι ἀδιάβλητον καί ἀκατηγόρητον ὡς προβλέπει ὁ αὐτός ἰ. κανὼν, ἀλλὰ ἐν ἄτομον τό ὁποῖον μᾶς ταλαιπωρεῖ ἐπὶ τριετίαν ἤδη διὰ τῶν ἀλλεπαλήλων σκανδάλων του, ὠρισμένα ἐκ τῶν ὁποίων ὄχι μόνο παραδέχεται καί ὁ ἴδιος ἀλλὰ ἐπιπλέον ἐδήλωσεν ὅτι μετενόησεν, δυστυχῶς ὁμῶς δημιουργεῖ συνεχῶς νέα. Τό ὅτι μένει ἀτιμώρητον τῇ ἀνοχῇ καί μακροθυμίᾳ τῆς Ἱ. Συνόδου οὐδόλως καί οὐδαμῶς τό καθιστᾷ καί ἀδιάβλητον κάθε ἄλλο, μάλιστα. Τώρα, ὅμως, ἀφοῦ ἐγκαλεῖ ἐμέ εἰς τήν Ἱ. Σύνοδον πρέπει νά γνωρίζῃ ὅτι συμφώνως τῷ ΣΤ' τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου θά πρέπει νά ἀποδεχθῇ ἐγγράφως ὅτι εἰς τήν περίπτωσιν καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ἄδικος ἡ κατ' ἐμοῦ κατηγορία, νά ἐπιβληθῇ εἰς αὐτόν ἡ ποινὴ ἣτις θά ἐπιβάλλετο εἰς ἐμέ ἐάν ἀπεδεικνύετο ἀληθής.

4. Μήπως ἐλησμονήσατε τὰς ἐπιστολάς μου καί τὰ τηλεφωνήματά μου διὰ τήν ὑπόθεσιν τοῦ π. Παύλου; Ἐάν τὰ ἐλησμονήσατε, νά τὰ ἐκδόσω εἰς εἰδικόν τεύχος.

5. Ἀκόμη καί κατὰ τήν κοσμικὴν νομοθεσίαν δέν ἀποτελοῦν δυσφήμισιν «...β) αἱ δυσμενεῖς ἐκφράσεις αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς ἐγγράφον δημοσίας ἀρχῆς δι' ἀντικείμενα ἀναγόμενα εἰς τὸν κύκλον τῆς ὑπηρεσίας τῆς καί γ) αἱ ἐκδηλώσεις αἱ ὁποῖαι γίνονται διὰ τήν ἐκτέλεσιν νομίμων καθηκόντων, τήν ἄσκησιν νομίμου ἐξουσίας, ἢ διὰ τήν διαφύλαξιν (προστασίαν) δικαιώματος ἢ ὑπὸ ἄλλου δικαιολογημένου ἐνδιαφέροντος ἢ δ) εἰς ἀναλόγους περιπτώσεις» (ἄρθρον 367 Π.Κ.).

6. Εἰς τήν ἐπιστολήν μου πρὸς τήν Ἱ. Σύνοδον τῆς 23ης Μαΐου διεμαρτυρήθην διὰ τήν πρωτοφανῆ ταύτην καί σκανδαλώδη ἀτυλίαν τῆς ὁποίας τυγχάνει ὁ π. Παῦλος.

7. α) Ὁ π. Γρηγόριος συμμορφούμενος πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὅτι «εἶναι οἱ νεοημερολογίτες σαφῶς αἰρετικοί» βλέπε περιοδικό «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος» (Νο 2 σελ. 59), διαμαρτυρόμενη, ὡς ὀφείλεν, διὰ τὰ λάθη περὶ τήν πίστιν τοῦ π. Π. Στρατηγέα, καλεῖται αὐτός εἰς ἀπολογία ἀποτοῦ.

β) «Τὰς γενομένας Συνόδους ἡ εὐσεβὴς πίστις κυρεῖ» καί πάλιν «ἡ τῶν δογμάτων ὁρθότης κρίνει τὰς Συνόδους».

8. Καλεῖτε τοὺς ἀναιτίους, ὅπως τὸν π. Γρηγόριον ἐκ τῆς Ἀμερικῆς νά υποβληθῶν εἰς ἄδικον ταλαιπωρίαν καί ἐξοδα ἐνῷ τὸν ὄντως αἴτιον δέν τὸν ἐλέγγχετε, οὔτε τὸν καλεῖτε εἰς ἀπολογία.

9. Ἡ ἀπουσία μου ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱ. Σ. δέν μοῦ εἶναι εὐχάριστος. «Τὸ κλειδί» ὁμῶς, τῆς παρουσίας μου εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας σας. (βλ. ἀπάντησιν καί τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1996 πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἱ. Συνόδου ἅγιον Ἀρχαῖας διὰ τὰ αἴτια τῆς μὴ προσελεύσεώς μου εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱ. Συνόδου.

Ἀντί ὅμως νά διορθωθοῦν αἱ παρατυπία, ἔπαυσεν ὁ Μακαριώτατος νά μοῦ ἀποστέλλῃ πρόσκλησιν).

10. Ὁ π. Παῦλος ὁμιλῶν εἰς ὁμογενεῖς Καλυμνίους τῆς Ἀμερικῆς εἶπεν: «Νά τόν χαιρεσθε τόν δεσπότην σας (ἐννοῶν ἐμέ)· μόνον ἐκείνος ἀντιδρᾷ εἰς τό νά γίνω ἐπίσκοπος», ὁμολογῆσας οὕτω τήν ἐπιδίωξιν καί προ-
τειμασίαν του πρὸς ἐπισκοποῖσιν, ὡς ἐγράφη ὑφ' ἡμῶν. Δεν συναινῶ εἰς τήν ἐπισκοποῖσιν του, διότι ἡ συ-
μπεριφορὰ του ὁμοιάζει μέ τήν τοῦ Παΐσιου ὅστις ἐτοιμάζεται νά παραδώσῃ τό ποιμνίον του βορὰν εἰς τό στό-
μα τοῦ Βαρθολομαίου!

11. Καί οἱ γενίτσαροι ἀγνά ἐλληνόπουλα ἦσαν, ὅμως μέ τήν κατάλληλον διαπαιδαγώγησιν ἐγένοντο οἱ με-
γαλύτεροι σφαγεῖς τῶν Ἑλλήνων.

12. βλ. καί ὑποσημείωσιν 7,6 τῆς παρούσης ἐπιστολῆς.

Ἐν Καλύμνῳ τῇ 27ῃ Σεπτεμβρίου 1997 (Ο.Ε.)

ΠΡΟΣ

ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΣΥΝΟΔΟΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 31, 104 34 ΑΘΗΝΑΣ

(Εἰς ἀπάντησιν ὑπ' ἀριθμ. 544/24.9.97 ἐπιστολῆς ΦΑΞ)

Ἅγιοι ἀδελφοί

«Ὁ Κύριος δικαιοσύνας ἠγάπησεν»

Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἰσχυρίζεται καί ἐπιβεβαίει ὅτι μέ χαρακτηρίζει «κατάφωρος ἀπειθαρχία» διότι δέν προσέρχομαι νά ἀπολογηθῶ εἰς αὐτήν ὡς κατηγορούμενος ὑπὸ τοῦ π. Π. Στρατη-
γέα, ἐξ αἰτίας «δυσφημήσεως» του ἀπὸ τήν «Ἀποστολικήν καί Πατερικήν Φωνήν (ἀρ. τευχ. 14) ὑπομιμνήσκουσά μου τάς συνέπειάς τοῦ ΚΖ κανόνος τῆς ἐν Καρθαγένει Συνόδου, περί ἀκοι-
νωνησίας ἡ ὁποία θά μοῦ ἐπιβληθῇ εἰς περίπτωσιν μὴ συμμορφώσεώς μου.

Κατ' ἀρχήν ἐπιστρέφω τόν χαρακτηρισμόν «κατάφωρος ἀπειθαρχία» πρὸς τοὺς Ἱ. Κανό-
νας εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους συντάκτας του, καθ' ὅτι ὅπως ἀναφέρθην εἰς προηγουμένην μου ἐπι-
στολήν σχετικῶς, καί αὐτός ὁ ΚΖ κανὼν τόν ὁποῖον ἐπικαλοῦνται εἰς βάρος μου, στρέφεται
πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς ἀπειθείας των. Ἐξηγοῦμαι:

α) Ἡ Ἱ. Σύνοδος δέχεται ὅτι τό νά ἐλέγξῃ καί νά γράψῃ, ὡς ἔχει ἀναφαίρετον δικαίωμα
εἰς Ἐπίσκοπος δι' ὀλισθήματα περὶ τήν πίστιν, ὡς ἡ συμπροσευχὴ τοῦ π. Παύλου, τοῦτο ἀπο-
τελεῖ δυσφήμισιν, καί ἔκαμε ἀποδέκτην τήν κατηγορίαν κατὰ τοῦ συνεπισκόπου της. Ἐν ἀντι-
θέσει ἡ Ἱ. Σύνοδος δέν ἔκαμε δεκτὴν τήν ἀπὸ 25.5.1997 ἐπιστολήν καταγγελίας μου διὰ
τό θέμα τῆς συμπροσευχῆς του.

β) Καίτοι ὁ κανὼν οὗτος (ΚΖ) ὀρίζει ρητῶς νά μὴ γίνεταί ἀποδεκτὴ ἡ κατηγορία κατὰ
Ἐπισκόπου, ὅταν ὁ κατήγορος εἶναι πρόσωπον ἐπιλήψιμον (ὡς ἐν προκειμένῳ ὁ π. Παῦλος διὰ
θέματα πίστεως), ὅμως ὑμεῖς ἀναφέρεσθε εἰς αὐτόν, τεμαχίζοντες κατὰ βούλησιν, διὰ νά γίνῃ
ἀκόμη περισσότερον κατάδηλος ἡ κατάφωρος ἀπειθεῖα πρὸς τοὺς Ἱ. Κανόνας καί ἡ δυσαρε-

σκεια μέ τήν όποίαν κινείσθε κατά τοῦ προσώπου μου, καί ἐπιμένετε παρά τάς λεπτομερεῖς γραπτάς, ἐξηγήσεις μου διά τό ἴδιον θέμα. Οὗτος λοιπόν, ὁ ἀνωτέρω κανών πρός τό τέλος ἀναφέρει: «... ἐκείνου ὄντος φανερού, ὅτι ἐάν ἔχη κατηγορημένην ὑπόληψιν ἢ ἀμφίβολον ὁ κατήγορος, ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΕΧΕΤΑΙ ΕἰΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ, ἐπί ὑποθέσεως ἐκκλησιαστικῆς καί ἐσωτερικῆς...». Ἀκόμη καί ὁ στ' τῆς Β' Οἰκουμενικῆς προβέπει: «... Ὅμοίως δέ τοὺς ὑπό κατηγορίαν προλαβοῦσαν ὄντας μή πρότερον εἶναι δεκτοὺς εἰς Ἐπισκόπου κατηγορίαν ἢ ἐτέρων κληρικῶν, πρίν ἢ ἀθώους ἑαυτοὺς τῶν ὑπαχθέντων αὐτοῖς ἀποδείξωσιν ἐγκλημάτων... Καί μή πρότερον ἐνίστασθαι τήν κατηγορίαν (= νά ἀρχίζῃ τήν κατηγορίαν), πρίν ἢ ἐγγράφως αὐτοὺς τόν ἴσον ἐπιτιμήσασθαι κίνδυνον (= πρίν δεχθῇ ἐγγράφως νά διακινδυνεύσῃ τό ἴδιον ἐπιτίμιον)». Ἐπομένως ἡ Ἱ. Σύνοδος ὅχι μόνον δέν ἔπρεπε νά δεχθῇ τήν κατηγορίαν αὐτή, ἀλλά ἀντιθέτως ἔπρεπε νά ἐπιτιμήσῃ τόν κατήγορον καί διά τήν αὐθάδειάν του καί διά τάς συμπτουχάς του. Ὅμως παρά πᾶσαν ἐννοίαν δικαίου καί δικαιοσύνης ἐπέδειξεν «κατάφωρον ἀπειθείαν» πρός τοὺς Ἱ. Κανόνες ὅπως τοῦτο φανερόν ἐγένεν ἐκ τῆς ὑποθέσεως τοῦ π. Γρηγορίου ἐξ Ἀμερικῆς τόν ὁποῖον ἐκάλεσεν ἡ Ἱ. Σύνοδος διά τήν ἰδίαν αἰτίαν διά τήν ὁποίαν ἐκαλέσατε καί ἐμέ, ἐτιμωρήθη ὅμως δι' ἄλλην αἰτίαν ἄσχετον, δίχως νά προηγηθῇ ἐνημέρωσίς του ὥστε νά δυνηθῇ νά ἀπολογηθῇ!!

γ) Μέ τήν ἐρμηνείαν τήν ὁποίαν ἀποδίδει ἡ Ἱ. Σύνοδος εἰς τόν ἐν λόγῳ κανόνα θά ἔπρεπε ὅλοι οἱ Ἅγιοι Πατέρες οἱ ὁποῖοι ὠμίλησαν καί ἔγραψαν περί συμπτουχῆς νά περάσουν ἀπό τό Συνοδικόν Δικαστήριον τῶν Γ.Ο.Χ. (ὡς συκοφάνται καί ὑποπίποντες εἰς κανονικά ἀδικήματα)... Τί θέλετε! Νά ἐλθῇ ὁ κάθε Ἐπίσκοπος εἰς σύγκρουσιν μετά τῆς συνειδήσεώς του, νά μήν ὀμίλῃ, νά μή διορθώνῃ καί ἐλέγχῃ τοὺς παραβαίνοντας τοὺς Θεῖους καί Ἱ. Κανόνες ὡς ἐν προκειμένῳ, διά νά φανῇ εὐπειθής καί ὑπήκοος εἰς τήν Σύνοδόν του; Σύνοδοι αἱ ὁποῖαι παρέβησαν τοὺς Ἱ. Κανόνες ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ληστρικάι.

Ὁ Ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Καντιώτης ὀμιλεῖ καί γράφει εἰς ὅλην του τήν ζωήν κατά τοῦ Ἀρχ/που Σεραφεῖμ καί τῆς Συνόδου του καί οὐδεμίαν τιμωρίαν τοῦ ἐπεβλήθη. Ὑμεῖς οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι οἱ κοπτόμενοι διά τοὺς Ἱ. Κανόνες τιμωρήσατέ με, θά ἐξυψώσῃτε ὅσον ποτέ ἄλλοτε τό γόητρον τῆς Ἱ. Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. Πρωτοφανῇ καί αὐτά ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας.

Διατί δέν ἀναφέρετε εἰς τάς ἐπιστολάς σας ΦΑΞ (5.9.97 καί 24.9.97) ἡ ποία εἶναι τά σημεία ἐκεῖνα τοῦ δημοσιεύματός μου εἰς τά ὁποῖα θίγεται ἡ ὑπόληψις τοῦ π. Η. Στρατηγέα, καί τά ὁποῖα κατά τήν ἄποψιν τῆς Ἱ. Συνόδου, στοιχειοθετοῦν τήν κατ' ἐμοῦ κατηγορίαν;

Διαβλέπων τήν δυσἀρέσκειαν καί τήν μεροληψίαν μέ τήν ὁποίαν κινεῖται ἡ Ἱ. Σύνοδος κατά τοῦ προσώπου μου, προτίθεμαι νά κοινοποιήσω τήν ἐπιστολήν διαμαρτυρίας μου (καί οὐχί ἀπολογίας) ὅχι μόνον εἰς δύο παραλήπτας ὅπως μέχρι τοῦδε ἀλλά θά τήν δημοσιοποιήσω.

Δέν ἀντιλαμβάνομαι διατί σάς ἐνοχλεῖ τό ὅτι τήν ἐκοινοποίησα καί εἰς ἄλλους δύο ἀποδέκτας; Σᾶς ὑπενθυμίζω ὅτι ὑπό ἄλλας συνθήκας, ὁ κ. Σακαρέλλος, ἔλαβε γνώσιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἀπό 11.1.97 ἐπιστολῆς μου πρός τήν Ἱ. Σύνοδον καί δι' ἄλλεπαλήλων ἀπειλητικῶν τηλεφωνημάτων του πρός ἐμέ, ἐζήτει νά τοῦ στείλῳ ἀντίγραφον, διότι ἐθεώρησεν ὅτι τόν εἶχον

δυσφημίσει καί θά μου υπέβαλλε μύνησιν. Ἀντίγραφον ἐν τέλει δέν ἔλαβεν ἐρωτῶ: ποῖος ἄλλος ἐκτός τῶν Ἀρχιερέων τόν ἐνημέρωσε, δεδομένου ὅτι εἰς οὐδένα ἄλλον ἐστάλη ἡ ἐπιστολή μου;

Πληροφοροῦμαι ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐδέχθη εἰς τοὺς κόλπους τῆς τοὺς ἐπὶ σχίσματι καθαιρέ-
θέντας Ἀρχιερεῖς Ἰουστίνον καί Στέφανον, ἐπανηγύρισε δέ τό γεγονός διά συλλειτουργοῦ. Οὗτοι
ὡς υπεύθυνοι σχίσματος καί σκανδαλισμοῦ πολλῶν ψυχῶν, εἰς ποῖον ἐπιτίμιον ὑπεβλήθησαν
ὑπό τῆς Ἱ. Συνόδου; Δι' ἐν τόσον σημαντικόν θέμα δέν ἔτυχα μηδεμίας ἐνημερώσεως καίτοι
εἶμαι συνοδικόν μέλος. Ἐφόσον μέ θεωρεῖτε Ἐπίσκοπον ὁ κατηγορίας δέν μέ ἐνημερώνετε, δέν
σᾶς ἐνδιαφέρει ἡ γνώμη μου καί οὔτε μέ προσκαλεῖτε πῶς «διαμαρτύρεσθε», ὅτι δέν ἔρχομαι
εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱ.Σ; Καί πάλιν σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ ἀπουσία μου ἀπό τὰς συ-
νεδριάσεις τῆς Ἱ.Σ. δέν μου εἶναι εὐχάριστος. «Τό κλειδί» ὅμως τῆς παρουσίας μου εὐρίσκεται
εἰς τὰς χεῖρας σας (βλ. ἀπάντησίν μου τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1996 πρὸς τόν Ἀρχιεπιγραμμα-
τέα τῆς Ἱ. Συνόδου ἅγιον Ἀχαΐας διά τὰ αἴτια τῆς μή προσελεύσεώς μου εἰς τὰς συνεδριάσεις
τῆς Ἱ. Συνόδου. Ἀντί ὅμως νά διορθωθοῦν αἱ παρατυπίαί ἔπαυσεν ὁ Μακαριώτατος νά μου
ἀποστέλλῃ πρόσκλησιν).

Ἡ ἀνωτερότης εὐρίσκεται ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει καί ταπεινότης. Εἶναι ἴσως ὑπερβολικόν, ἀλλά
χαρακτηριστικόν τό παράδειγμα τοῦ Ἀρείου ὁ ὁποῖος προετίμησε τό ἀνάθεμα τῶν Ἀγίων Πα-
τέρων, προκειμένου νά ἐκτεθῇ καί νά «πέσῃ» ἡ ὑπόληψίς του, καίτοι ὁμιλῶν εἰς τήν μητέρα
του ἀνεγνώρισεν ὅτι ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος, εἶχε τό δίκαιον. Διά τοῦτο καί ὑμεῖς δέν θά πρέπει
νά παραβιάζετε τοὺς ἱ. κανόνες μή ὑπολογίζοντες τὰ ὀριζόμενα ἐπιτίμια. «Ὡρίσθη παρά τῶν
Ἀγ. Πατέρων χρήναι καί μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι τοὺς εἴτε εἰς πίστιν εἴτε εἰς κανόνες
ἀμαρτήσαντας» (ἡ Εὐοικουμενική Σύνοδος 6^{τος}μος τῶν συνοδικῶν σελ. 392) βλ. καί προλε-
γόμενα τῶν Ἱ. Κανόνων».

Τέλος δέχομαι, νά προσφύγῃ ὁ π. Παῦλος εἰς πολιτικά δικαστήρια, ἐφ' ὅσον ἰσχυρίζεται ὅτι
ἐδυσφημίσθη ὑπ' ἐμοῦ. Καίτοι τὰ πολιτικά δικαστήρια εἶναι ἀναρμόδια δι' ἐκκλησιαστικά ζη-
τήματα, περισσοτέραν δικαιοσύνην θά ἀποδώσουν ἀπ' ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος τῶν Γ.Ο.Χ. μέ τήν δυ-
σαρέσκειαν ἐκ τῆς ὁποίας διακατέχεται διά τό πρόσωπόν μου, παρ' ὅτι ἀναφέρει εἰς τήν τε-
λευταίαν ἐπιστολήν ΦΑΞ (24.9.97) ὅτι ἐνεργεῖ «φιλαδέλφως» πρὸς ἐμέ εἰρωνικῶς. Διερωτῶμαι
πῶς δύναται Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος μετὰ τήν πιθανήν ἐπιβολήν τιμωρίας μου (μᾶλλον εὐλο-
γίας) νά μνημονεύῃ τήν Ἱ. Σύνοδον ὡς «ὀρθοτομούσης τόν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας»; Οὕτω
λοιπόν θά γνωστοποιήσω πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὰ περί ὑμῶν καί θά ἐκπλαγοῦν οἱ Ἁγιο-
ρεῖται Πατέρες καί θά ἐγείρουν κλῆρον καί λαόν κατὰ τῆς Συνόδου μας. Ἡ ἐνημέρωσις αὕτη
θά γίνη μετὰ τήν ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου καί τοῦτο χάριν ἀληθοῦς φιλαδελφείας πρὸς τόν
Ἀρχιεπίσκοπον καί μόνον. Ἐάν γράφονται καί ὠρισμένα δυσάρεστα θά πρέπει νά ἐκλαμβά-
νωνται: «φίλος μὲν Πλάτων, φιλότατη δέ ἡ ἀλήθεια».

Ὁ ὑμέτερος ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† Ο ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. α) Ἀντιγράφων τῆς ἐπιστολῆς - καταγγελίας τοῦ π. Παύλου δὲν μοῦ ἀπεστάλη.

6) Ἡ ὅλη υπόθεσις καταγγελίας τοῦ π. Παύλου εἶναι κατασκευάσμα τοῦ ἐκπονήσαντος (... φιλαδελφείας ἔνεκεν) τό κείμενον τῆς 541 ἐπιστολῆς (5/18.9.97) εἰς τὴν ὁποίαν γράφει ὁ κατηγοροῦν: «κατηγορεῖσθε ὑπ' αὐτοῦ ὅτι καταφρονοῦντες τὴν προϊσταμένην σας ἀρχὴν τουτέστιν τὴν Ἱ. Σύνοδον ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις τῆς ὁποίας συνεχῶς ἀπουσιάζετε...». Ἐν προκειμένῳ τὸν π. Παῦλον τὸν συνέφερον περισσότερο ἡ ἀπουσία παρά ἡ παρουσία μου. Συνεπῶς τὰ λόγια αὐτά δὲν τὸν ἐκφράζουν. Ἐξ' αὐτοῦ ἀπορρέει ὅτι ἡ εὐθὺνὴ τῶν ἐπιτιμιῶν δὲν ἀφορᾷ μόνον τὸν π. Παῦλον.

2. Τὸν π. Παῦλον Στρατηγέα ἔχετε ἀσύδοτον νὰ ἐμφανίζεται δημοσίως ἐν ἐπιτραχηλίῳ μετὰ Ἰουδαίων ἀκόμη καὶ ἐμὲ διώκετε διότι ἔγραφα νὰ τὸν οἰκονομήσωμεν διὰ τελευταίαν φορὰν ὅχι, ὅμως νὰ τὸν κάνωμεν καὶ Ἐπίσκοπον!

3. Διότι μέ τὴν ἐπιστολὴν ΦΑΞ (541/5.9.97) τῆς Ἱ. Συνόδου θεωροῦμαι συκοφάντης ἐκτός ἐάν μέ νεωτέραν ἀπόφασίν τῆς, δηλώσῃ ὅτι κατὰ τοὺς Ἱ. Κανόνας δὲν ὑπάρχει δυσφήμισις ἐν προκειμένῳ (τότε καὶ μόνον θά ἀρθῇ ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ συκοφάντου εἰς βάρος μου), καὶ νὰ μᾶς ἐνημερώσῃ ἐγκαίρως καὶ ἐγγράφως δηλ. μέχρι τέλος Ὀκτωβρίου (Ν.Η.) τό ἀργότερον, διότι ἡ ὕλη τοῦ ἐπομένου τεύχους συμπληροῦται. Θελήσατε, ἴσως νὰ «βάλετε κάποιο φρένο», εἰς ὅ,τι γράφω, δι' ὠρισμένας παρεκτροπὰς, περὶ τὴν πίστιν, ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ λάθος «πατήσατε γκάζι»...

4. Ἐπιστρέφοντες ἐτιμήθησαν διὰ πανηγυρισμῶν καὶ ἐχαρκτηρίσθησαν ὡς «μεγάλοι ἄνδρες», διότι «δὲν ἔλαβαν γνῶσιν τῆς ἀποσταλείσης σ' αὐτοὺς προσκλήσεως νὰ προσέλθουν στὸ πρωτόδικο Συνοδικὸ Δικαστήριον, πού τοὺς κατεδίκασε στίς 25.6.97 σὲ καθαίρεση. Διὰ τοῦτο πρόβη στήν ἀνάκλησιν...», συμφώνως τῇ ἀπὸ 16/29-9-97 ἐγκυκλίῳ. «Θέατρον ἐγενήθημεν καὶ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις»!! (Α.Κορ. δ', 9).

5. Ἐκ τῆς ὁποίας ἄλλη ἀνωτέρα ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ διὰ τοὺς Γ.Ο.Χ. δὲν ὑπάρχει διὰ νὰ προσφύγῃ κανεὶς.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ' ΣΤ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

«Προστάζει ὁ παρὼν Κανὼν, ὅτι κανένας ἱερωμένος, ἢ λαϊκός, νὰ μὴ τρώγῃ τὰ παρὰ τῶν Ἰουδαίων πεμπόμενα πρὸς αὐτόν ἄζυμα, ἀλλ' οὔτε ὅλως νὰ φιλιώνεται μέ αὐτούς, ἢ ὅταν εὐρίσκεται ἀσθενής νὰ προσκαλῇ αὐτούς καὶ νὰ δέχεται τὰς ἰατρείας αὐτῶν, ἢ ὅλως νὰ συλλοῦεται μαζί μέ αὐτούς εἰς τὰ λουτρά. Ὅποιος δέ τοῦτο ἤθελε κάμει, Κληρικός μὲν ὢν, νὰ καθαιρεται, λαϊκός δέ ν' ἀφορίζεται». (Ἱερὸν Πηδάλιον σελ. 227).

Ὅταν λοιπὸν συλλοῦεται Κληρικός μετὰ Ἑβραίων καθαιρεῖται. Ὅταν φωτογραφίζεται μαζί τους φορώντας πετραχήλι, πῶς πρέπει νὰ οἰκονομῇται;

Ὅταν μάλιστα ὁ π. Παῦλος Στρατηγέας μηνύει τὸν Σεβ/τατο Δωδεκανήσου στήν σύνοδό του;

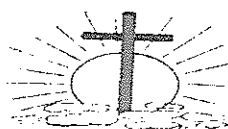
Τά σκάνδαλα βεβαίως πού καταγγέλλει ὁ Σεβασμιώτατος Δωδεκανήσου δέν σταματοῦν ἐδῶ. Ἡ «Ἐκκλησία» τῆς ὁδοῦ Σατωβριάνδου ἔχει φροντίσει ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ιδρύσεώς της (Ἰούνιος 1995), νά κατασκανδαλίζει τὸ ποίμνιό της, μέ διάφορα φαῦλα ἔργα τῶν μελῶν της, ἐκ τῶν ὁποίων ὠρισμένα εἶναι τόσο κραυγαλέα, ὥστε ἡ ἀποσιωποῦσίν των μᾶλλον θά βλάψει τοὺς Ὁρθόδοξους Χριστιανούς παρά θά τοὺς ὠφελήσει.

Και ξεκινᾶμε τὴν δημοσιοποίησί τους μέ τὸ ζήτημα τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων πού πρόσφατα στάθηκε ἀφορμὴ νά τεμαχισθῇ σέ δύο ἀλληλομισούμενες παρατάξεις ἡ Ματθαϊκὴ Κερατέα.

Γύρω ἀπὸ τὸ θέμα αὐτό ὁ νεωστὶ «Θεολόγος» π. Χριστόδουλος Καραϊσκος ἀναμασώντας τίς περὶ Ἱ. Εἰκόνων ἀθεολόγητες δοξασίες τῶν ἀθεολόγητων συναδέλφων του Νεοημερολοτιτῶν, ἀνάγκασε τὴν Ἑλληνορθόδοξη Κοινότητα Τ. Σταυροῦ Reutlingen Γερμανίας ν' ἀποστείλει ἔγγραφο - καταγγελία πρὸς διαφόρους Γ.Ο.Χ. Ἐπισκόπους (νῦν καὶ πρῶην) διὰ τῆς ὁποίας μέμφεται τὸν ἐν λόγῳ Κληρικό, ὅστις, ὅταν ἐπεσκέπτετο τὸ παράρτημά τους τοὺς ἐδίδασκε σύμφωνα μέ τὴν καταγγελίαν τους ὅτι:

- 1) Δέν ζωγραφεῖται ὁ Ἄναρχος Πατήρ.
- 2) Ἡ Εἰκόνα τῆς Ἀγ. Τριάδος δέν πρέπει ν' ἀπεικονίζει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ὡς περιστέρα.
- 3) Ἡ Εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως εἶναι ἡ εἰς Ἄδου Κάθοδος...
- 4) Δέν πρέπει νά δίνεται ἀπὸ τοὺς πνευματικούς τὸ Πηδάλιο ἐλεύθερα στὰ πνευματικά των τέκνα.
- 5) Χάρι στὸν Κόντογλου ἀναπτύχθηκε ἡ Βυζαντινὴ ἀγιογραφία.
- 6) Ἡ Εἰκόνα τῆς Ἀγίας Τριάδος μέ τὸν Ἄναρχο Πατέρα, τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι Παπικὴ.
- 7) Ἡ συγκέντρωσις στὴν Ἀθήνα γιὰ τίς ταυτότητες ἦταν ἀποτυχημένη. Τὴν τελευταία ἡμέρα ἦτανε μόνον 200 ἄτομα τὰ ὁποῖα δέν στέκαν καλὰ στὰ μυαλά τους καὶ χάνανε.

Κι' ἐνῶ ἡ Κοινότης τοῦ Τ. Σταυροῦ Γερμανίας στό ἔγγραφο καταγγελίας ἀναπτύσσει τίς Ὁρθόδοξες ἀπόψεις της ἐπὶ τῇ δάσει τοῦ Ἱεροῦ Πηδαλίου καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ὅσον ἀφορᾷ τίς Ἱερές Εἰκόνες πού προαναφέρθησαν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος θέλοντας νά καλύψῃ τὸν π. Χριστόδουλο, ἔστειλε μία τραγελαφικὴ ἀπάντησι (δημοσιεύεται παραπλεύρως) στοὺς ἐνδιαφερομένους, ἡ ὁποία καὶ τὸν ἐνόχως σιωποῦντα Κληρικό του ἀφήνει ἀκάλυπτο καὶ τὸ Ὁρθόδοξο παράρτημα τῆς Γερμανίας σκανδαλισμένο.

Στά πρόσφατα «κατορθώματα» τῆς Σατωβριάνδου θά πρέπει νά καταχωρηθῇ καί ἡ ἐπανένταξις εἰς τοὺς κόλπους τῆς τῶν πρώην μοναχῶν καί νῦν... Ἐπισκόπων **Στεφάνου Τσίκουρα** καί **Ἰουστίνου Κολοτούρου**.

Οἱ λόγοι πού ἀνάγκασαν τήν Σύνοδο τοῦ Ἀρχιεπ. Χρυσοστόμου νά τοὺς δεχθῇ ὡς Ἐπισκόπους συνοψίζονται στοὺς ἐπομένους τρεῖς:

α) Στήν ἀσθένεια Καλλιοπίου καί τήν ἀναγκαστική ἀποχώρησίτου ἀπό τά συνδικά καθήκοντα (καιρός ἦταν...)

β) Στήν εὐθαρσῇ ἀντίδρασι τοῦ Σεβ/τάτου Δωδεκανήσου κ. Καλλινίκου πού ἐτά-

-1-

REUTLINGEN - 11-6-97 - Γ.Ο.Χ.

Ἐκκλησιαστικὸς κοινοβίον
 Νικαίας Τριῶν Σταυρῶν Ἀρ. Πρωτ. 25
 Reutlingen καὶ περιχώρων
 Διευτ. Ἐκκλησιαστικῶν - Διομήτριος Τριῶν Ἀρ. Πρωτ.
 Rammelsbacher Str. 32 κ.κ. Χρυσόστομου καί
 72760 Reutlingen τῶν ἐνδεσφ. αὐτοῦ
 Τηλ. 0049 7121 338 775

Κοινοποιεῖται:

Θέμα: Διαμαρτυρία 1^η Σεβασμιωτάτων
 καὶ ἀναίρεσις πρὸς κ.κ. Καλλινίκον
 Ἀρχιεπισκόπου Π. Χριστοδούλου. Ἀκαΐας

2^η Σεβασμιωτάτων
 κ.κ. Καλλινίκον

3^η Σεβασμιωτάτων
 Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης
 κ.κ. Εὐδόκιμον

4^η Σεβασμιωτάτων
 Μητροπολίτη Πενταπόλεως
 κ.κ. Καλλινίκον

5^η Σεβασμιωτάτων
 Μητροπολίτη Οὐραίου
 κ.κ. Ματθαίου

6^η Καθηγουμένων
 Ἱερὰς Μονῆς Ἐσθλ. Χρυσοστόμου
 π. Εὐδοκίμου

7^η Ζηλωτὰς πατέρες
 Κατανακίων 8^η Ζηλωτὰς πατέρες
 Ἐρημὸς Ἁγίου Βασιλείου

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΣΣΕΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β

α.π. 331

ἡμερ. 21 / 6 / 1997 (π. ἡμ.)

Τέχνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά

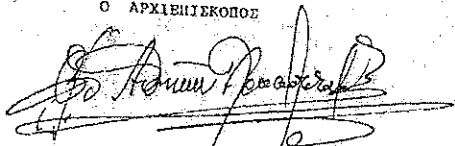
Χάρις ὑμῖν εἰη καὶ εὐλογία πατρὸς ἡμετέρου καὶ ἁγίου πνεύματος.
 Ἐλαβον γινώσκοντες τὴν ἐπιστολὴν σας περὶ τοῦ ὑφισταμένου παρεπιστομίου
 εἰς ὑμᾶς σχετικῶς μετὰ τὸ θέμα τῶν βιολίων.
 Μὴ θεωρεῖτε οὐτε νὰ εἴδετε μομφὴν κατὰ τοῦ Ἱεροῦ Χριστοδούλου, ὁ
 ὁποῖος ἐστὶ ἀγαθὸς συνεξέταστος νομίζει ὅτι προσφέρει καλὸν καὶ ἀν ἀκρίβει
 πρόκειται περὶ τοῦ ἀντιθέτου.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει καθιερώσει τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν προσκύνησιν ἀπο-
 τέρων τῶν τύπων τῶν ἁγίων εἰκόπων τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ
 τῆς ἁγίας Τριάδος τὰς ὁμοίας καὶ ἡμεῖς ὡς παράδοξον σεβόμεθα.
 τὴν προσοχὴν σας νὰ ἐντείνετε εἰς τὴν καθαρότητα τοῦ ἱεροῦ τῆς πί-
 στεως ἁγῶνος μας εἰς τοὺς καιροὺς τούτους πού ἡ ὑποκρισία περὶ πί-
 στεως καλύπτει πολλὰς παρανομίας καὶ ἀντικανονικότητας.
 Διότι, οἱ ἀποδέκται τῆς ἐπιστολῆς σας σχετικῶς μετὰ τὸ θέμα π. Χριστο-
 δούλου, Καλλινίκου θαυμακοῦ καὶ βούλητος θεο/νίκης εἶναι ἀνύπαρκτοι
 ὡς καθηρημένοι.

Διατηροῦνται ὁμοῦ μετὰ τὸν εἴη καὶ τὴν ἀγνότητα τῆς παραδεδομένης πί-
 στεως, διὰ νὰ ἔχετε τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας εἰς τὴν χαλεπότητα
 τῶν χρόνων πού ζῶμεν.

Μετ' εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν καταγγελία τοῦ
 παραρτήματος τῶν Γ.Ο.Χ. Γερμανίας

ραξε τὰ λιμνάζοντα καὶ δυ-
 σῶδη ὕδατα τῆς Σατωβριάν-
 δου καὶ τὴν ὑποχρέωσε σέ
 ἄμεση ἀναθεώρησι τῶν
 ἀρχῶν τῆς, ἀφ' ἑνὸς μὲν γιὰ
 νὰ τοῦ δείξῃ ὅτι δέν τὸν ὑπο-
 λογίζει (ἕνας θγαίνει... δύο
 μπαίνουν) ἀφ' ἑτέρου γιὰ νὰ
 περάσῃ τὸ μήνυμα στό συγ-
 χυσμένο καὶ ἀποτρελλαμένο
 ποιμνιό τῆς ὅτι διακατέχεται

Ἀριστερά: Ἡ ἀπάντησις αὐτῆ τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου σ' ἕνα τόσο σοβαρὸ
 ζήτημα ἐπιφέρει νέον πλήγμα στὶς συ-
 νειδήσεις τῶν πιστῶν τῆς Γερμανικῆς
 Κοινότητος τοῦ Τ. Σταυροῦ.

από στοργικά και φιλάνθρωπα αίσθήματα προς τούς πραξικοπηματίες του 1995 και

γ) για να εισβάλλει μέσω 'Ιουστίνου και Στεφάνου στην διοίκηση του Γενικού 'Εκκλησιαστικού Ταμείου της Κάνιγγος 32.

Γιά τόν πρώτο λόγο δέν ἔχουμε νά κάνουμε κανένα σχόλιο, παρά μόνον ὅτι ὁ Καλλιόπιος πληρώνει τά ὀψώνια τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν καί τῶν ἀνόμων ἔργων του πού ἐπέφεραν στόν 'Αγῶνα πολλά σχίσματα καί πραξικοπήματα.

Γιά τόν δεύτερο λόγο πού ἀφορᾷ τόν Σεβ/τατο Δωδεκανήσου, θεωροῦμε φυσιολογική τήν ἀντίδρασι τῆς Σατωδριάνδου, ἡ ὁποία σάν τόν μυθικό Κρόνο «τρώει» καί αὐτή τά παιδιά της, γιά νά καλύψει ὡς ἀρέσκεται νά πιστεύει τά πολλαπλᾶ ἐγκλήματα της.

Γιά τόν τρίτο τώρα λόγο πού εἶναι καί ὁ πιό σημαντικός τά πράγματα δέν εἶναι καθόλου ἀπλᾶ, οὔτε μποροῦν μ' ἓνα θεατρικό «συλλεiturγο» ν' ἀποκατασταθοῦν. Καί τοῦτο διότι:

α) Ἡ σύνοδος τοῦ Χρυσοστόμου ἦταν ἐκείνη πού ἐπικαλεῖτο τούς 'Ιερούς Κανόνες γιά ν' ἀποδείξει ὅτι μόνον ὡς **Μοναχοί** μποροῦν νά ἐπιστρέψουν οἱ πραξικοπηματίες τοῦ 1995, (βλέπε παραπλεύρως)

β) Οἱ Στέφανος καί

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

5

ΠΡΑΞΙΟΝΟΥΜΕ τό ἄρθρο μας αὐτό μέ μία εὐχή. Νά μετανοήσουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, οἱ ἐξ πραξικοπηματίες καί ὅσοι τούς συμπαράστανται καθ' ὅσονδήποτε τρόπο ἡ σκέπτονται νά τούς ἀκολουθήσουν. Ἐάν μετανοήσουν τότε, τουλάχιστον θά μπορέσουν νά ἀνέκουν μέχρι τό θάνατό τους ὡς μοναχοί, στά μέλη τῆς 'Εκκλησίας μας. Θά ἔχουν ἐλπίδα νά τούς συγχωρέσει ὁ Θεός! Βέβαια, ποτέ νά μὴν ἐλπίζουν διὰ τὴν 'Εκκλησία θά τούς ἀποκαταστήσῃ στο ἐπισκοπικό ἀξίωμα πού εἶχαν κάποτε, διὰ μόνον γιὰ τὴν οἰκονομία (ἡ κανὼν τῆς Ἀντιοχείας) ἀπαγορεύει τὴν ἀποκατάστασις καθηρημένου κληρικοῦ στο βαθμὸ τῆς ιερωσύνης πού εἶχε πρὶν τὴν καθάρισή του, ἐφόσον μετ' αὐτὴν ἐτόλμησε νά πράξει κάτι τό ιερατικό, ἔστω κι' ἂν μετενόησεν! Οἱ πραξικοπηματίες, πού δίκαια καθήρεσε ἡ 'Εκκλησία μας, ἐφ' ὅσον ἐξακολούθησιν νά λειτουργοῦν ἀνέκως, δέν ἔχουν ἐλπίδα πλέον ἀποκαταστάσεως ὅσο κι' ἂν μετανοήσουν. Κάποτε οἱ "οἰκονομίες" (παράνομιες), πού ἔξαψε, πρέπει νά σταματήσουν! Κάποτε, πρέπει νά ἐφαρμοσθοῦν μέ ἀριστεία οἱ ἱεροὶ Κανόνες! "Ὅσοι καθήρεθον κι' ἐξακολούθησιν νά παριστάνουν τούς κληρικούς, κι' ὅσοι τούς ἀκολουθοῦν, κατὰ τούς ἱερούς Κανόνες εἶναι ἀναθεματισμένοι, εἶναι ἀφορισμένοι! Κι' αὐτὴν τὴν τιμωρία δεσμεύει ἡ 'Εκκλησία μας νά γνωστοποιήσει σ' ὅλους, τούς σχιστίες κι' ὁπαδοὺς τους, πού ἀπέκωψαν ἐαυτοὺς ἀπ' τὴν 'Εκκλησία μας γιά νά μὴν φέρουν τό τίμιον ράσον, πού ἀτίμασαν καί ἐμόλυναν!

* Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ πάσης Πελοποννήσου **ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ**

10

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΑΧΑΪΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

"Ὁφειρομένη ἀπάντησις σέ ψευδεπισκόπους,,

Μέ τόν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη, ἐγκρίσει τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου, συντομητικὴ ἀπάντησις στοὺς καθηρημένους καί πρῶν ἐπισκόπους, διὰ τῆς ὁποίας κλείει ἀπ᾽ ὅλας διὰ παντός τό θέμα τῆς ἐπανόδου τους ὡς ἦσαν πρότερον. Διανέμεται δωρεάν ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς 'Εκκλησίας μας.

Ίουστίνος καί δὴ ὁ πρῶτος, ὅσον καιρό ἦσαν... μοναχοὶ ἱερουργοῦσαν καὶ τελοῦσαν «μυστήρια», τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει ἢ νὰ ἐπαναληφθοῦν ἀφοῦ ἐγένοντο ἀπὸ μοναχοῦς, κατὰ τὴν ἀποψιν τῆς Σατωδριάνδου ἢ ν' ἀναγνωρισθοῦν κατ' οἰκονομίαν. Ἡ ἐπανάληψις τους πρακτικά, εἶναι ἀδύνατος. Ἡ κατ' οἰκονομίαν ἀναγνωρίσις τους ἔχει μὲν ἱστορικό προηγούμενο, πλήν ὅμως ἐὰν αὐτὰ ἀναγνωρισθοῦν θὰ πρέπει κατ' ἀνάγκην ν' ἀναγνωρισθοῦν καὶ οἱ χειροτονίες τῶν Ἐπισκόπων Ἀντωνίου Γράμπε καὶ Πλωτίνου Ἀγριτέλη...

γ) Ὁ τρόπος πού μεθοδεύτηκε γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐπανένταξις τῶν δύο αὐτῶν Ἐπισκόπων εἶναι ξένος καὶ πρωτάκουστος στὰ ἐκκλησιαστικά τουλάχιστον χρονικά. Καὶ τοῦτο διότι ἓνας Κληρικός πού προσέρχεται ἐν μετανοίᾳ στὴν Σύνοδό του, δέν ἐπικαλεῖται τοὺς γελοίους λόγους πού ἀναφέρει ἡ σχετικὴ Συνοδικὴ ἐγκύκλιος (16/9/97) οὔτε ψεύδεται ὅτι τὰχα ἐπὶ διόμισι χρόνια δέν εἶχε λάβει τὴν πρὸς ἀπολογία κλῆσιν του. Καὶ ὑποστηρίζουμε ὅτι ψεύδονται ἀσυστόλως οἱ Ἐπίσκοποι Στέφανος καὶ Ίουστίνος ὅταν ἰσχυρίζονται ὅτι δέν ἔλαβαν τὴν κλῆσιν γιὰ νὰ δικασθοῦν ἐπὶ ἀποσχίσει ἐκ τῆς Συνόδου των, διότι ἐντὸς τῆς Κανιγγοῦ 32 εἶχαν συνεδριάσει μετὰ Παϊσίων καὶ Εὐθυμίων γιὰ τὸ θέμα αὐτό καὶ εἶχαν αποφασίσαι ἐνσυνειδήτως ὅχι μόνον νὰ νὰ μὴν ἀπολογηθοῦν ἀλλὰ καὶ νὰ προχωρήσουν στὴν ἴδρυσιν νέας συνόδου ὑπὸ τὴν προεδρίᾳ τοῦ πρώην Θαυμακοῦ Καλλινίκου!

δ) Μόλις ἓνα μῆνα πρὶν τὴν ἐπανένταξί του ὁ Σεβ. Στέφανος εἶχε τηλεφωνήσει στὸν Ἀρχιεπίσκοπο καὶ τοῦ ζητοῦσε νὰ τὸν μνημονεύσει.

Ἐκεῖνος ὅχι μόνον τὸν περιφρόνησε μὲ τὸν γνωστό εἰρωνικό του τρόπο, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀπέκλεισε τὴν ἐπάνοδο μὲ τὸν βαθμὸ τοῦ Ἐπισκόπου! Φαίνεται ξεκάθαρα πλέον ὅτι τίς πρωτοφανεῖς καὶ ἀντιφατικὲς αὐτὲς μεθόδους πρὸς ἐπανένταξιν τῶν δύο αὐτῶν Ἐπισκόπων, Στεφάνου δηλαδή καὶ Ίουστίνου, μεταχειρίσθηκε ἡ Σατωδριάνδου γιὰ νὰ εἰσβάλῃ στό Ταμεῖον μας μὲ προφανεῖς στόχους.

Ἄλλως τε ἡ ἀδυναμία της νὰ συνεχίσῃ τὴν ἔκδοσιν τοῦ μηνιαίου ἐπισήμου ἐντύπου της καὶ ἡ ἀνικανότητά της νὰ συντάξῃ ἓνα καταστατικό διοικήσεως, καθ' ὃν χρόνον ἐπὶ διόμισι χρόνια ἔχει ἀπαλλαγεῖ (θυμᾶσθε ἐκεῖνο τὸ «Δόξα σοι ὁ Θεός» τοῦ Καλλιπίου;) πάσης «ἀκαθαρσίας», ἐκφράζει μὲ τὸν πιό κατηγορηματικὸ τρόπο τίς πραγματικὲς της προθέσεις.

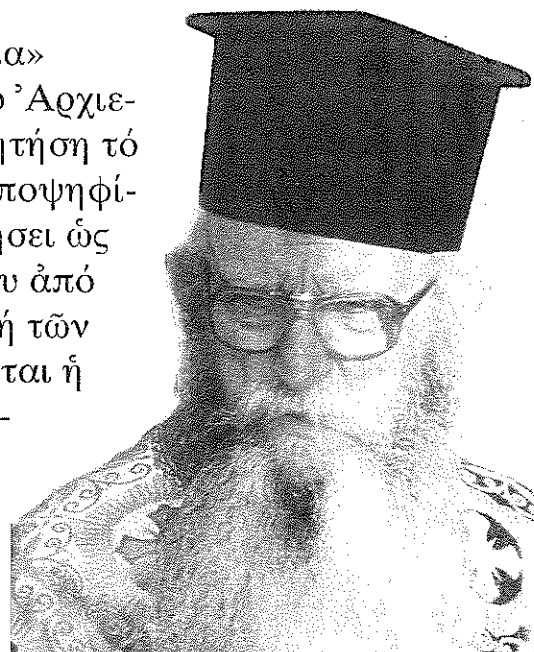
Καὶ ἐρχόμεθα τέλος σε ἓνα ἀκόμη σοβαρὸ θέμα πού ἀντικατοπτρίζει μὲ τὸν πλέον διαυγέστατο τρόπο τὸ ἁμαρτωλὸ καὶ ὑποκριτικὸ ὕφος καὶ ἥθος τῆς Σατωδριάνδου.

Εἶναι σέ ὅλους γνωστὴ ἡ «χειροτονία» που ἔκανε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ (21/4/97) προδιδάσκοντας στό Ἱερατικὸ ἀξίωμα τὸν μέχρι τότε «διάκονο» Θωμᾶ Ταμπάκο.

Σ τήν «χειροτονία»
αυτή προέβη ὁ Ἀρχιε-
πίσκοπος χωρίς νά ζητήσῃ τό
ποινικό μητρώο τοῦ ὑποψηφί-
ου καί χωρίς νά ἐρευνήσῃ ὡς
ὄφειλε τό παρελθόν του ἀπό
τήν εὐρύτερη περιοχή τῶν
Θηβῶν, ὅπου κατάγεται ἡ
σύζυγος τοῦ Ταμπά-
κου.

Στό σημεῖο
αὐτό θά πρέπει
νά θυμηθοῦμε
ὅτι ἡ Σύνοδος

τῆς Σατωδριάνδου μέσα ἀπό τίς στήλες τοῦ ἐπισήμου ὁργάνου τῆς
εἶχε διακηρύξει ὅτι:

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ 106 82
ΤΗΛ. 36 26 280

ΠΡΟΤ. 1049
ΔΙΣΤ. ΑΘΗΝΑΙ 18/9 1994

ΠΡΟΣ
Τον Ἀξιότιμον κ. Εἰσαγγελεῖ
Κυρδίσιος

κ. Εἰσαγγελεῖ,

Παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς ὡς γνωστοποιήσατε ἁρμοδίως τῇ ἡμετέρᾳ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅτι ὁ
Θωμάς Ταμπάκος τοῦ Κωνσταντίνου καί τῆς Μαρίας, γεννηθεῖς εἰς Δρακόντησαν Κυρδίσιος
τό 1929, ἔχει καταδικασθῇ διὰ κακούργημα, ἡ δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 18 παράγρ. 2 τοῦ
Ν. 1811/1951 ποινικά ἀδικήματα καί διὰ τῆς ἀπίστη καί ὑπεταίρεσας, ἀπανα κωλύουν τὴν
προχειροτονίαν, εἰς οἰονδήποτε Ἱερακὸν βαθμὸν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς
Ἐκκλησίας. Ἐπὶ τούτοις Σὺ γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἐν λόγω Θωμάς Ταμπάκος, ὡς μᾶς διεβε-
βαίωσαν ἀξιόπιστοι μάρτυρες ἐμφανίζεται κατὰ καιροὺς λειποργῶν εἰς τὴν Ναϊδρία τῆς
περιοχῆς Ἀττικῆς.

Μετά τῆς
ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον
ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀρχιμ. τῆς Ἱεραρχίας Λουδάρος

«Πρέπει νά σημειωθῇ ὅτι ἡ Ἱε-
ρά Σύνοδος μας ἀπὸ τό παρελθόν
ἔτος (Ιούνιος 1994) ἔχει ἀποφα-
σίσει οὐδένα πρόσωπον νά χει-
ροτονεῖται κληρικός ἢ νά προ-
σέρχεται ἀπὸ ἄλλη «ἐκκλησία»
χωρὶς τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς καί
ἀφοῦ ὑποβάλλει τὰ σχετικά δι-
καιολογητικά».

(Βλέπε «ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ» Νο 3-4).

Στὴν περίπτωσι λοιπόν Τα-
μπάκου ὁ μὲν Ἀρχιεπίσκοπος
ἐκώφευσε στίς ἐρωτήσεις σχετι-
κοῦ φυλλαδίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Ἀγ. Νικοδήμου Ἑλληνικοῦ Γορ-
τυνίας ἀλλὰ καί τῆς «Χριστια-
νικῆς Πορείας» (Νο 925 - Ἰούλιος
97 σελ. 4), ἡ δὲ Σύνοδος μας γιὰ
νά δείξῃ στὸν ἀνίκανο Ἀρχιεπί-
σκοπο τί ὄφειλε νά πράξῃ, ἔστει-
λε τό παρακάτω ἔγγραφο στήν

Η ΦΩΝΗ
ΤΗΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΠΙΣΗΜΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ ΙΩΝΙΑΣ
κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32
T.K. 106 82 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ.: 3828280 -3847365
FAX: 3847365

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Ἀρχιεπίτης
Γερώντιος Λουδάρος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΥΠΟ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑ:

Ἑσωτερικοῦ:
Ἐτησίᾳ, δραχμαὶ 1000
Ἐξωτερικοῦ:
Ἐτησίᾳ, δολλάρια
Ἀμειοκῆς 50

Phenol 50%, 100

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: Σπύρος Ξέλος
Κλεισθένους 15
Τηλ.: 32.47.020

της κατασκευαστικής απόφασης		Διακρίσεις που εδόθησαν την απόφαση	Αξιόσημη πράξη για την οποία κατασκευάστηκε	Ποσότητες που επιβλήθηκαν			ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ	
Αριθμός	Ημερομηνία			Είδος	Διάρκεια ποσότητας επιβλήθηκαν			
					Ημέρ.	Μήσερ.		Έτη
27121	21-11-64	Τρίτη - Τέταρτη Αρμενική	Αποστολή α.ρ. 386 Π.Α.	ψλ	- 4	-	ΜΕΛΕΤΕΣ	
27965	30-11-64	Τρίτη - Τέταρτη Αρμενική	Υποψήφιος α.ρ. 375 Π.Α.	ψλ	- 5	-	ΜΕΛΕΤΕΣ	

Βεβαιώνεται η παραπάνω κατάσταση όπως προκύπτει από το δικό μας ποινικό μητρώο

ΚΑΡΤΑ 43 ΕΠΙΣΤΕΛΟΝ 1991
Ο ΠΡΟΙΣΤΗΜΕΝΟΣ ΤΩΝ ΟΙΩΝ ΜΗΤΡΩΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 2021

(1) Σε περίπτωση που δεν υπάρχει ΔΠΕ τίθεται η λέξη «ΜΗΔΕΝ» άλλως εισγράφονται οι καθόλου, κατά χρονολογική σειρά.
(2) Αναγράφονται όλες οι αναφερόμενες μεταβολές σε κάθε συστατικό, καθώς και η χρονολογία σπτάκτησης της ποσής.

Εἰσαγγελία Καρδίτσης (τόπος γεννήσεως Ταμπάκου) γιὰ νά λάβει ἐπίσημη ἀπάντησι, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ταμπάκος καί κατὰ τοὺς θεῖους Νόμους (25ος Ἀποστολικὸς Κανὼν καί 28ος Ἰωάννου Νηστευτοῦ), καί τοὺς Νόμους τῆς Πολιτείας (Ν. 1811/1951), δέν μπορεῖ νά ἐξασκεῖ τό λειτούργημα τοῦ Ἱερέως. Ἐξυπακούεται δέ ὅτι ἐάν ὁ παρανόμως τολμήσας τὴν ἄθεσμον αὐτὴν χειροτονίαν κ. Χρυσόστομος δέν τὸν καθαιρέσει, θά ὑποστῇ τίς κυρώσεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, στήν περίπτωσι πού οἴοσδήποτε Ὁρθόδοξος Ἑλλήν Χριστιανὸς τὸν ἐγκαλέσει ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης, προκειμένου νά δώσει τίς ἀπαιτούμενες ἐξηγήσεις γιὰ τό ζήτημα αὐτό.

ΚΑΝΩΝ ΚΕ'. ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Ἐπίσκοπος, ἡ Πρεσβύτερος, ἡ Διάκονος ἐπὶ πορνείᾳ, ἡ ἐπιорκία, ἡ κλοπῇ ἁλούς, καθαιρείσθω καὶ μὴ ἀφοριζέσθω. Λέγει γάρ ἡ Γραφή, «Οὐκ ἐκδικήσεις δὶς ἐπὶ τό αὐτό». Ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοί.

ΚΑΝΩΝ ΚΗ'. ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΗΣΤΕΥΤΟΥ

Ὁ δημοσίου κλοπῆς ἐαλωκώς περὶ τὰ λεγόμενα κεφαλαιώδη κλέμματα εἰς Ἱερωσύνην οὐκ ἔρχεται· ἀλλ' εἰ καὶ μετὰ ταύτην τῷ πάθει περιπέσειε τούτῳ τῆς Ἱερωσύνης ἀπογυμνοῦται, κατὰ τὸν κέ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὴν νομικὴν ὥρολογίαν, τό ἀδίκημα τῆς ἀπάτης καὶ τῆς ὑπεξαίρεσεως, εἰς τὰ ὅποια εἶχεν ὑποπέσει ὁ Ταμπάκος εἶναι βαρύτερα τῆς κλοπῆς καὶ θεωροῦνται ὡς τὰ ἰδιώνυμα ἀδικήματα ταύτης.

Μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἀντιλαμβάνεται κανεὶς τοὺς πραγματικούς λόγους πού θέλησε ἡ Σατωβριάνδου νά περικλείσει τὴν ἔννοια τῆς Ὁρθοδοξίας μέσα στὰ στενά ὅριά της χαρακτηρίζοντας αἰρετικούς καὶ σχισματικούς, ὅσους ἀπὸ τὴν ἀρχὴν κατάλαβαν τοὺς ἰδιοτελεῖς καὶ ἐφάμαρτους σκοποὺς γιὰ τοὺς ὁποίους συνεστάθη καὶ ἀρνήθησαν νά ἐνταχθοῦν στοὺς κόλπους της.

Ἐλπίζουμε μετὰ ἀπ' ὅλα αὐτὰ ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος (κυρίως αὐτός) θ' ἀντιληφθῇ μέ τὴν σειρά του τὰ σφάλματά του καὶ θ' ἀναθεωρήσει τὴν στάσι του σέ πολλά ζητήματα πού ἄπτονται τῆς χρηστῆς διοικήσεως τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος πολλὰ μὲν μᾶς ἐπρόσφερεν, ὀλίγα δέ ἔλαβε ἀπ' ὅλους μας.

Ἄν τό τελευταῖο συναισθανθοῦμε ὁλόψυχα θά εὐρεθοῦν καὶ οἱ λύσεις γιὰ ν' ἀπεγκλωδισθοῦμε ἀπὸ τό σημερινό ἀδιέξοδο.

